

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 75 0 К 043842 19 Кж 2
Бања Лука, 14.02.2019. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића као предсједника вијећа, Горане Микеш и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибић, у кривичном предмету против осуђеног М.Б., због кривичног дјела крађе из члана 231. став 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби осуђеног, изјављеној против рјешења Окружног суда у Бањој Луци, број 75 0 К 043842 18 Кж од 05.02.2019. године, у сједници вијећа одржаној дана 14.02.2019. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба осуђеног М.Б., изјављена против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 75 0 К 043842 18 Кж од 05.02.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Бањој Луци број 75 0 К 043842 18 Кж од 05.02.2019. године, одбачена је, као недопуштена, жалба осуђеног М.Б., изјављена против другостепене пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 75 0 К 043842 18 Кж од 14.12.2018. године, којом је, у поступку по жалби оптуженог, та жалба одбијена, као неоснована и потврђена првостепена пресуда Основног суда у Мркоњић Граду број 75 0 К 043842 17 К од 01.11.2017. године, а којом је оптужени оглашен кривим због кривичног дјела крађе из члана 231. став 1. Кривичног закона Републике Српске и осуђен на новчану казну.

Против наведеног рјешења жалбу је, благовремено, изјавио осуђени, не наводећи жалбене основе, нити је поставио конкретан приједлог. Аргументима из образложења жалбе, оспорава се правилност и законитост побијаног рјешења, са аспекта правилности утврђеног чињеничног стања, на којем је заснован закључак садржан у првостепеној и другостепеној пресуди о кривици осуђеног за предметно кривично дјело.

Испитујући рјешење у смислу одредбе члана 320. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), те спис предмета, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Жалба на пресуду другостепеног суда, у смислу одредбе члана 333. став 1. тачке а), б) и в) ЗКП РС, допуштена је у случају ако је другостепени суд изрекао казну дуготрајног затвора или потврдио пресуду првостепеног суда којом је изречена таква казна, ако је другостепени суд преиначио првостепену пресуду којом је оптужени ослобођен од оптужбе и изрекао пресуду којом се оптужени проглашава кривим, односно ако је поводом жалбе на првостепену пресуду којом је оптужени проглашен кривим изрекао пресуду којом се

оптужени ослобађа од оптужбе, или ако је другостепени суд поводом жалбе на ослобађајућу пресуду на претресу донио пресуду којом се оптужени проглашава кривим, односно ако је поводом жалбе на осуђујућу пресуду донио пресуду којом се оптужени ослобађа од оптужбе.

У конкретном предмету, другостепени суд је, у поступку по жалби, одбио жалбу оптуженог, као неосновану и потврдио првостепену пресуду, тако да, у смислу наведене одредбе члана 333. став 1. тачке а), б) и в) ЗКП РС, жалба против пресуде другостепеног суда, није допуштена.

Слиједом наведеног и правилном примјеном одредбе члана 326. у вези са чланом 333. став 1. тачке а), б) и в) ЗКП РС је побијаним рјешењем жалба осуђеног против пресуде другостепеног суда одбачена, као недопуштена.

На основу наведеног, а примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић